

Štev. 10.

V Ljubljani, meseca oktobra 1922.

Leto XXIII.

Mladost.

*Prostrano polje polno cvetja
in sladkega dehtenja
in jasnih lic;
neskončne šume polne petja
in bujnega zelenja
in brzih ptic...*

*Detinska srca polna sreče
in slutenj, hrepenenja
in zlatih nad...
A v srcu mojem želje so goreče:*

*Pol svojega bi dal življenja,
da spet postal bi mlad
za kratek solnčen dan,
da spet bi prost kot ptiček
zletel, zletel na griček
in vriskal čez ravan:
»Proč, toga in bridkost!
Mladost... mladost... mladost!«*

Miroslav Kunčič.

